

Cartea lui Daniel - Numărul o sută zece

Alianța întreită a Romei: Dezvăluirea semnificației profetice a trâmbițelor din Apocalipsă

Jeff Pippenger
2024-03-01

Islamul din vaiul întâi și vaiul al doilea din capitolul al nouălea al Apocalipsei a reprezentat judecata care s-a abătut asupra Romei. William Miller a numit trâmbițele „judecățile deosebite” care s-au abătut asupra Romei, însă Miller nu a putut vedea Roma modernă drept alianța triplă care conduce lumea la Armagedon. Uriah Smith a recunoscut că trâmbițele reprezentau judecata lui Dumnezeu asupra Romei și că a cincea și a șasea trâmbiță (vaiul întâi și vaiul al doilea) erau judecați asupra Bisericii Catolice.

Pentru o expunere a acestei trâmbițe, vom recurge din nou la scrierile domnului Keith. Acest scriitor pe bună dreptate afirmă: 'Cu greu se găsește un acord atât de uniform între tâlcuitori cu privire la vreo altă parte a Apocalipsei, precum în ceea ce privește aplicarea trâmbiței a cincea și a trâmbiței a șasea, sau a primului și celui de-al doilea vai, la Saraceni și Turci. Este atât de evident, încât cu greu poate fi greșit înțeles. În loc ca fiecare în parte să fie desemnat de un verset sau două, întreg capitolul al nouălea al Apocalipsei, în părți egale, este consacrat descrierii amândurora.'

„Imperiul Roman a decăzut, așa cum s-a ridicat, prin cucerire; dar sarazinii și turcii au fost instrumentele prin care o religie falsă a devenit biciul unei biserici apostate; și, de aceea, în loc ca trâmbițele a cincea și a șasea, asemenea celor dintâi, să fie desemnate numai prin acea denumire, ele sunt numite «vaiuri».” Uriah Smith, Daniel și Apocalipsa, 495.

Ceea ce Miller și Smith nu au recunoscut cu privire la trâmbițe, ca judecata lui Dumnezeu asupra Romei, a fost faptul că acele judecați au fost provocate prin impunerea închinării la soare. În anul 321, Constantin a promulgat prima lege duminicală, iar nouă ani mai târziu a mutat capitala din orașul Roma la orașul Constantinopol, inițiind astfel procesul de dezintegrare a Imperiului Roman. În capitolul unsprezece din Daniel, Roma păgână urma să domnească în mod suveran pentru un „timp”, care reprezenta trei sute șazeci de ani, de la bătălia de la Actium, în anul 31 î.Hr., până în anul 330, când Constantin a împărțit împărăția în Apus și Răsărit.

Va intra pașnic până și în locurile cele mai mănoase ale provinciei; și va face ceea ce n-au făcut părinții lui, nici părinții părinților lui; va împărștia între ei prada, jaful și bogățiile; ba chiar își va urzi uneltirile împotriva cetăților întărite, chiar pentru o vreme. Daniel 11:24.

În decursul acelor trei sute șazeci de ani, Imperiul Roman a fost, în esență, de neînving, dar, odată ce capitala a fost mutată în Răsărit, guvernarea unui imperiu atât de vast nu a mai fost cu putință. Constantin a încercat să mențină controlul prin împărșirea împărăției între cei trei fii ai săi, dar aceasta nu a făcut decât să adâncească destrămarea fostului imperiu.

Când, în anul 538, papalitatea a urcat pe tronul pământului, la al treilea Sinod de la Orléans a fost adoptată o lege duminicală. Astfel, în anul 606, Mahomed și-a început lucrarea profetică și, în mod simbolic, a întruchipat trâmbița care avea să fie ceea ce istoricii identifică drept un „bici pentru o biserică apostată”. Istoria primului și celui de-al doilea vai, începută odată cu lucrarea lui Mahomed în anul 606, s-a încheiat la 22 octombrie 1844, când a sunat a șaptea trâmbiță.

Vaiul al doilea a trecut; și, iată, vaiul al treilea vine curând. Și îngerul al șaptelea a sunat; și în cer s-au auzit glasuri puternice, zicând: Împărățiile lumii acesteia au devenit ale Domnului nostru și ale Hristosului Său; și El va împărăți în vecii vecilor. Apocalipsa 11:14, 15.

În decursul istoriei primelor două Nenorociri, Constantinopolul, capitala Romei răsăritene, a fost cucerit în 1453, iar Roma papală din apus a primit rana de moarte în 1798. „Biciul unei biserici apostate” a doborât atât Roma civilă, cât și Roma religioasă. Unirea tripartită a Romei Moderne se împlinește odată cu legea duminicală iminentă din Statele Unite.

Protestanții din Statele Unite vor fi cei dintâi care își vor întinde mâna peste prăpastie pentru a-și da mâna cu spiritismul; își vor întinde mâna peste abis pentru a-și da mâna cu puterea Romei; iar sub influența acestei uniuni întreite, această țară va călca pe urmele Romei, călcând în picioare drepturile conștiinței.

La vremea aceea, Islamul celui de-al treilea Vai va împlini judecata lui Dumnezeu împotriva Romei moderne pentru impunerea închinării duminicale, așa cum a făcut cu Roma păgână și cu Roma papală. În cazul Romei păgâne, El a întrebuințat primele patru trâmbițe pentru a pune capăt stăpânirii romane în capitala Romei apusene până în anul 476, căci după anul 476 niciun conducător al orașului nu a mai fost de descendență romană. Până în 1453, a cincea trâmbiță a Islamului a pus capăt stăpânirii romane din Roma de Răsărit. Până în 1798, domnia papală asupra fostei împărății în zece părți a națiunilor Europei a luat sfârșit în istoria celei de-a șasea trâmbiță a Islamului. Sfârșitul împărăției civile a Romei, atât în Apus, cât și în Răsărit, precum și al împărăției religioase a Romei, a fost urmarea impunerii închinării păgâne la soare.

Poporul Statelor Unite ale Americii a fost un popor favorizat; dar când va restrânge libertatea religioasă, va renunța la protestantism și va încuviința papismul, măsura vinei sale va fi deplină, iar 'apostazia națională' va fi înregistrată în cărțile cerului. Urmarea acestei apostazii va fi ruina națională. Review and Herald, 2 mai 1893.

Aplicarea triplă a profeției stabilește caracterul împlinirii finale a profeției pe baza caracteristicilor primelor două împliniri. La 11 septembrie 2001, al treilea Vai și-a făcut apariția în istorie. El sosise inițial la 22 octombrie 1844, căci al treilea Vai este a șaptea trâmbiță, iar cea trâmbiță a început să sune atunci. Dar, ca și în cazul Israelului din vechime, Israelul modern a ales răzvrătirea și a pricinuit o perioadă de rătăcire în pustie, în loc să desăvârșească lucrarea. Prin urmare, timpul pecetluirii îngerului al treilea a fost amânat, până când a reînceput la 11 septembrie 2001.

Patruzeci de ani necredința, cărtirea și răzvrătirea au împiedicat intrarea Israelului din vechime în țara Canaanului. Aceleași păcate au întârziat intrarea Israelului modern în Canaanul ceresc. În niciunul dintre cazuri făgăduințele lui Dumnezeu nu au fost de vină. Necredința, spiritul lumesc, neconsacrarea și dezbinarea în rândul poporului care se declară al Domnului sunt cele

care ne-au ținut atâția ani în această lume a păcatului și a durerii. Solii alese, cartea 2, 69.

Dumnezeu nu Se schimbă, iar El judecă după lumina pe care o are fiecare. Israelul modern a avut mai multă lumină la dispoziție decât Israelul din vechime, iar suntem înștiințați că "aceleași păcate au întârziat intrarea Israelului modern în Canaanul ceresc." Dacă Israelul modern ar fi fost tras la răspundere doar pentru lumina pentru care Israelul din vechime a fost tras la răspundere, ar fi fost de ajuns, dar ei aveau mai multă lumină. Prin urmare, dacă "aceleași păcate" au făcut ca "Israelul din vechime" să rătăcească în "pustie" timp de "patruzeci de ani", atunci nu numai că Israelul modern a fost izgonit în "pustie" în timpul răzvrătirii din 1863, ci era la fel de sigur sortit să moară acolo. "Păcatele" lor au întârziat lucrarea celui de-al treilea înger până acum.

A zis îngerul: „Al treilea înger îi leagă, sau îi pecetluiește, în mănunchiuri pentru grânarul ceresc.” Acest mic grup părea împovărat de griji, ca și cum ar fi trecut prin încercări și conflicte severe. Și părea ca și cum soarele tocmai ar fi răsărit de după un nor și ar fi strălucit peste chipurile lor, făcându-i să pară triumfători, ca și cum biruințele lor ar fi fost aproape câștigate. Scrieri timpurii, 88.

Aceleași păcate care au izgonit pe Israelul din vechime să moară în pustie au întârziat lucrarea celui de-al treilea înger care a sosit la 22 octombrie 1844.

După ce Isus a deschis ușa Sfintei Sfintelor, lumina Sabatului a fost văzută, iar poporul lui Dumnezeu a fost pus la încercare, așa cum au fost încercați odinioară copiii lui Israel, spre a se vedea dacă vor păzi legea lui Dumnezeu. L-am văzut pe al treilea înger arătând în sus, indicându-le celor dezamăgiți calea spre Sfânta Sfintelor din sanctuarul ceresc. Pe măsură ce, prin credință, intră în Sfânta Sfintelor, Îl găsesc pe Isus, iar speranța și bucuria răsar din nou. I-am văzut privind înapoi, trecând în revistă trecutul, de la proclamarea celei de-a doua veniri a lui Isus, parcurgându-și experiența până la trecerea timpului în 1844. Își văd dezamăgirea explicată, iar bucuria și certitudinea îi însuflețesc din nou. Al treilea înger a luminat trecutul, prezentul și viitorul, iar ei știu că Dumnezeu i-a călăuzit într-adevăr prin providența Sa tainică. Scrieri timpurii, 254.

Al treilea înger este îngerul pecetluirii, iar el a sosit la 22 octombrie 1844, însă lucrarea lui a fost întârziată de aceleași păcate care au făcut ca Israelul de odinioară să moară în pustie. Întârzierea pricinuită de răzvrătirea din 1863 a fost o întârziere a lucrării celui de-al treilea înger și, prin urmare, pecetluirea a fost împiedicată și amânată peste o sută de ani.

[Numeri 32:6-15, citat.] Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu gelos, totuși El îndelung rabdă păcatele și călcările de lege ale poporului Său în această generație. Dacă poporul lui Dumnezeu ar fi umblat în sfatul Său, lucrarea lui Dumnezeu ar fi înaintat, solii adevărului ar fi fost duse tuturor celor ce locuiesc pe fața întregului pământ. Dacă poporul lui Dumnezeu L-ar fi crezut și ar fi fost împlinitori ai Cuvântului Său, dacă ar fi păzit poruncile Lui, îngerul nu ar fi venit zburând prin cer cu solia către cei patru îngeri care urmau să dea drumul vânturilor, ca ele să sufle peste pământ, strigând: Țineți, țineți cele patru vânturi, ca să nu sufle peste pământ până când îi voi pecetlui pe slujitorii lui Dumnezeu pe frunțile lor. Dar, pentru că poporul este neascultător, nemulțumitor, nesfânt, așa cum a fost Israelul din vechime, timpul este prelungit pentru ca toți să audă ultima solie a milei, proclamată cu glas tare. Lucrarea Domnului a fost

împiedicată, timpul pecetluirii a fost întârziat. Mulți nu au auzit adevărul. Dar Domnul le va da prilejul să audă și să se convertească, iar marea lucrare a lui Dumnezeu va înainta. Manuscript Releases, volumul 15, 292.

La 11 septembrie 2001, îngerul al treilea a sosit din nou, iar timpul pecetluirii, care fusese amânat de la răzvrătirea din 1863, a început din nou. A fost sosirea Islamului celui de-al treilea Vai, care este, de asemenea, trâmbița a șaptea, care marchează începutul timpului pecetluirii. Timpul pecetluirii a început odată cu sosirea îngerului al treilea la 22 octombrie 1844, când trâmbița a șaptea a început să sune, dar acea trâmbiță a fost împiedicată și întârziată.

Și îngerul pe care l-am văzut stând pe mare și pe pământ și-a ridicat mâna spre cer și a jurat pe Cel ce trăiește în vecii vecilor, care a creat cerul și cele ce sunt în el, și pământul și cele ce sunt pe el, și marea și cele ce sunt în ea, că nu va mai fi vreme; ci, în zilele glasului celui de-al șaptelea înger, când va începe să trâmbițeze, taina lui Dumnezeu se va sfârși, după cum a vestit El robilor Săi, prorocilor. Apocalipsa 10:5-7.

„Glasul” celui de-al șaptelea înger este glasul îngerului din Apocalipsa, capitolul optsprezece, care a coborât când marile clădiri ale orașului New York au fost aruncate la pământ.

Și după aceste lucruri am văzut un alt înger coborând din cer, având mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui. Și a strigat cu tărie, cu glas puternic, zicând: A căzut, a căzut Babilonul cel mare și a ajuns locuința a demonilor, și temniță a oricărui duh necurat, și cușcă a oricărei păsări necurate și urâte. Căci toate neamurile au băut din vinul mâniei desfrânării ei, și împărații pământului au săvârșit desfrânare cu ea, iar negustorii pământului s-au îmbogățit prin belșugul desfătărilor ei. Apocalipsa 18:1-3.

„Glasul” îngerului puternic care coboară poruncește îngerilor să țină cele patru vânturi, care sunt reprezentate ca un „cal mânios” ce caută să se dezlănțuie și să aducă moarte și nimicire în calea sa.

Îngerii lui Dumnezeu îndeplinesc porunca Lui, ținând în frâu vânturile pământului, pentru ca vânturile să nu sufle nici pe pământ, nici pe mare, nici peste vreun copac, până când slujitorii lui Dumnezeu vor fi pecetluiți pe frunțile lor. Îngerul puternic este văzut ridicându-se dinspre răsărit (sau dinspre ivirea soarelui). Acesta, cel mai puternic dintre îngeri, are în mână pecetea Dumnezeului celui viu, sau a Celui care singur poate da viață, care poate să înscrie semnul sau inscripția pe frunțile acelor cărora li se va acorda nemurirea, viața veșnică. Este glasul acestui înger cel mai înalt cel care a avut autoritatea de a porunci celor patru îngeri să țină în frâu cele patru vânturi până când această lucrare va fi împlinită și până când el va da porunca să le dezlănțuie. Testimonies to Ministers, 445.

Îngerul care poruncește celor patru îngeri să țină vânturile este îngerul din capitolul optsprezece al Apocalipsei, care luminează pământul cu Slava Lui, iar "glasul lui puternic" este glasul îngerului al șaptelea.

Și ce reprezentare ne este dată în Apocalipsa 7, spre cugetarea noastră, spre mângâiere și încurajare! Cei patru îngeri sunt însărcinați să împlinească o lucrare pe pământ. Dar Acela care a răscumpărat lumea, dându-Se pe Sine ca preț de răscumpărare pentru ea, are câțiva aleși. Cine? Cei care păzesc toate poruncile lui Dumnezeu și au credința lui Isus.

Atenția lui Ioan a fost îndreptată spre o altă scenă: "Și am văzut un alt înger ridicându-se de la răsărit, având pecetea Dumnezeului celui viu" (Apocalipsa 7:2). Cine este Acesta? Îngerul Legământului. El vine dinspre răsăritul soarelui. El este Răsăritul de Sus. El este Lumina lumii. "În El era viața; și viața era lumina oamenilor" (Ioan 1:4). Acesta este Cel pe care îl descrie Isaia: "Un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat; și domnia va fi pe umărul Lui; și Numele Lui se va chema: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părinte veșnic, Prințul Păcii" (Isaia 9:6). El a strigat, ca Unul care avea întâietate asupra oștirilor de îngeri din cer, cărora li se dăduse să vatăme pământul și marea, zicând: "Să nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până îi vom fi pecetluit pe robii Dumnezeului nostru pe frunțile lor" (Apocalipsa 7:2, 3).

Aici, divinul și omenescul sunt unite. Porunca este dată celor patru îngeri să țină în frâu cele patru vânturi până ce vor primi chemarea Sa. Citiți întregul capitol. Strigătul, «Nu vătămați», este rostit de Restauratorul, Răscumpărătorul.

Judecata și mânia trebuiau să fie înfrânate doar pentru o scurtă vreme, până când o anumită lucrare avea să fie împlinită. Solia, ultima solie de avertizare și îndurare, a fost întârziată în împlinirea lucrării ei de iubirea egoistă de bani, de iubirea egoistă de comoditate și de neadecvarea omului de a face o lucrare care trebuie împlinită. Îngerul care urmează să lumineze pământul cu slava Sa a așteptat instrumente omenești prin care lumina cerului să poată străluci, iar astfel ei colaborează pentru a da, în importanța ei sacră și solemnă, solia care urmează să hotărască destinul lumii. Manuscript Releases, volumul 15, 222.

Al treilea înger, care este Hristos, este totodată îngerul pecetluirii, care a sosit la 22 octombrie 1844, dar, din pricina neascultării poporului lui Dumnezeu, lucrarea Sa de pecetluire a celor o sută patruzeci și patru de mii a fost amânată până la 11 septembrie 2001. Atunci Islamul celui de-al treilea Vai a doborât marile clădiri din New York, iar procesul de pecetluire a început. În acel moment națiunile au devenit «mâniate, dar ținute în frâu». Primul glas din Apocalipsa, capitolul optsprezece, este glasul care le poruncește celor patru îngeri să țină, în timp ce poporul lui Dumnezeu este pecetluit.

Isus ilustrează întotdeauna sfârșitul cu începutul, iar la 26 februarie 1993, Islamul celui de-al treilea «Vai» a detonat o bombă într-un camion-capcană în parcare subterană a Turnului Nord al World Trade Center. Explozia a provocat pagube semnificative clădirii, ucigând șase persoane și rănind peste o mie de altele. Deși atacul nu a provocat prăbușirea turnurilor, el a constituit un act semnificativ de terorism pe teritoriul Statelor Unite și a prefigurat evenimentele din 11 septembrie 2001.

Timpul pecetluirii a început la 11 septembrie 2001, dar a inclus o prevestire cu opt ani înainte. Atacul islamic asupra Israelului din 7 octombrie 2023 este o prevestire a încheierii timpului pecetluirii. Caracteristicile profetice ale celui de-al treilea vai au fost stabilite pe baza caracteristicilor profetice ale primelor două vaiuri. În versetele de început ale capitolului nouă din Apocalipsă este ilustrată pecetluirea celor o sută patruzeci și patru de mii.

Vom trata acel subiect în articolul următor.

Dacă astfel de scene urmează să vină, asemenea judecăți cutremurătoare asupra unei lumi vinovate, unde va fi refugiul pentru poporul lui Dumnezeu? Cum vor fi ei ocrotiți până va trece mânia? Ioan vede cum elementele naturii — cutremurul și furtuna — precum și frământările politice sunt reprezentate ca fiind ținute în frâu de patru îngeri. Aceste vânturi sunt ținute sub control până când Dumnezeu dă porunca să fie dezlănțuite. Aici stă siguranța Bisericii lui Dumnezeu. Îngerii lui Dumnezeu împlinesc porunca Lui, ținând înapoi vânturile pământului, pentru ca vânturile să nu sufle nici peste pământ, nici peste mare, nici peste vreun copac, până când slujitorii lui Dumnezeu vor fi pecetluiți pe frunțile lor. Îngerul puternic este văzut ridicându-se dinspre răsărit (sau de la răsăritul soarelui). Acest cel mai puternic dintre îngeri are în mână pecetea Dumnezeului celui viu, adică a Celui care singur poate da viață, care poate înscrie pe frunți semnul sau inscripția celor cărora li se va acorda nemurirea, viața veșnică. Este glasul acestui înger, cel mai puternic, care avea autoritatea de a porunci celor patru îngeri să țină în frâu cele patru vânturi până când această lucrare avea să fie împlinită și până când el avea să dea porunca să le dezlănțuie.

Cei care biruie lumea, firea pământescă și pe diavolul vor fi cei favorizați care vor primi pecetea Dumnezeului celui viu. Cei ale căror mâini nu sunt curate, ale căror inimi nu sunt pure, nu vor avea pecetea Dumnezeului celui viu. Cei care plănuiesc păcatul și îl înfăptuiesc vor fi trecuți cu vederea. Numai cei care, în atitudinea lor înaintea lui Dumnezeu, ocupă poziția celor ce se pocăiesc și își mărturisesc păcatele în marea Zi a Ispășirii antitipice, vor fi recunoscuți și însemnați ca vrednici de ocrotirea lui Dumnezeu. Numele celor care privesc statornic, așteaptă și veghează pentru arătarea Mântuitorului lor — mai stăruitor și mai doritor decât aceia care așteaptă dimineața — vor fi trecute la numărul celor pecetluiți. Cei care, având toată lumina adevărului fulgerând asupra sufletelor lor, ar trebui să aibă fapte corespunzătoare credinței pe care o mărturisesc, dar sunt ademeniți de păcat, ridică idoli în inimile lor, își corup sufletele înaintea lui Dumnezeu și îi pângăresc pe cei ce se unesc cu ei în păcat, își vor avea numele șterse din cartea vieții și vor fi lăsați în întunericul miezului nopții, neavând untdelemn în vasele lor împreună cu candelile lor. 'Pentru voi, care vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele Neprihănirii, cu tămăduire sub aripile Lui.'

Această pecetluire a slujitorilor lui Dumnezeu este aceeași care i-a fost arătată lui Ezechiel în vedenie. Și Ioan fusese martor al acestei revelații deosebit de cutremurătoare. El a văzut marea și valurile vuind, iar oamenii își dădeau sufletul de groază. El a privit pământul clătînându-se și munții strămutați în mijlocul mării (lucru care are loc în mod literal), apele ei vuind și tulburându-se, iar munții cutremurându-se din pricina umflării lor. I s-au arătat urgiile, molima, foametea și moartea, îndeplinindu-și înfricoșătoarea misiune. Mărturii pentru slujitori, 445.